Не вертайся — оставайся
За горами, за морями:
Я порвала, потоптала
Усі зв’язки поміж нами.

Я любила — більш несила,
Стихли муки в час розлуки,
Кров, здається, легше б’ється,
В серці хворім вмерли згуки.

На хвилинку відпочинку
Душа багне, волі прагне;
Тхне труною наді мною,
До могили швидше тягне.

Не вертайся — оставайся
За горами, за морями;
Все забудьмо, німі будьмо,
Обливаючись сльозами!